

secteur des indemnités. Il en est de même pour le personnel temporaire qui est occupé par les organismes d'intérêt public (article 11, § 2, du même arrêté royal du 28 novembre 1989).

La loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité prévoit que les personnes assujetties au secteur des indemnités sont bénéficiaires du droit à l'indemnité de maternité (articles 45, § 1er, et 61ter). Le personnel temporaire dont question plus haut est donc soumis à l'assurance maternité.

En vertu de l'article 16, alinéa 4, de l'arrêté du Régent du 30 avril 1947 fixant le statut des agents temporaires, l'agent conserve, en cas d'absence pour cause de maladie ou d'infirmité, son droit à la rémunération pendant les trente premiers jours d'absence. Une rémunération garantie est également assurée à l'ouvrier temporaire par l'article 15, alinéa 4, de l'arrêté du Régent du 10 avril 1948 portant le statut du personnel ouvrier temporaire. A défaut d'une disposition particulière pour déterminer le droit de l'agent ou de l'ouvrier temporaire à la rémunération pendant une partie du congé de maternité, l'intéressé est soumis à la règle générale du congé de maladie.

Les dispositions précitées des arrêtés du Régent n'ont pas été abrogées par la loi-programme du 22 décembre 1989. Elles continuent donc à s'appliquer aux agents et aux ouvriers temporaires en cas d'absence pour cause de maternité. Les intéressés ne bénéficient donc de l'indemnité de maternité qu'au terme de la période donnant lieu à la rémunération garantie.

Il m'est revenu que le Service central des dépenses fixes du Ministère des Finances avait adressé en date du 23 février 1990 une lettre aux ordonnateurs des départements pour leur signaler que le système de paiement du salaire garanti à charge de l'employeur pour toute travailleuse en repos de maternité avait été remplacé par un système d'assurance maternité. Bien que cette lettre ne vise pas explicitement le personnel temporaire, des services du personnel en ont conclu que la rémunération garantie n'était plus due audit personnel en cas de maternité. Il s'agit d'une interprétation erronée étant donné que l'article 16, alinéa 4, de l'arrêté du Régent du 30 avril 1947 et l'article 15, alinéa 4, de l'arrêté du Régent du 10 avril 1948 sont toujours en vigueur. Il y a lieu dès lors, le cas échéant, de régulariser la situation du personnel temporaire à qui la rémunération garantie en cas de maternité n'a pas été versée sur base de la lettre en cause.

Les instructions données par le Service central des dépenses fixes sont par contre exactes en ce qui concerne le personnel contractuel soumis à la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail dont les dispositions relatives au salaire garanti en cas de maternité ont été abrogées par la loi-programme du 22 décembre 1989.

Le Ministre de la Fonction publique,
R. Langendries.

verzekering tegen ziekte en invaliditeit, sector geneeskundige verzorging en sector uitkeringen. Hetzelfde geldt voor het tijdelijk personeel dat door de instellingen van openbaar nut wordt tewerkgesteld (artikel 11, § 2, van hetzelfde koninklijk besluit van 28 november 1989).

De wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering bepaalt dat de personen die aan de sector uitkeringen onderworpen zijn het voordeel genieten van het recht op moederschapsuitkering (artikelen 45, § 1, en 61ter). Het tijdelijk personeel waarvan hierboven sprake valt dus onder de toepassing van de moederschapsverzekering.

Krachtens artikel 16, vierde lid, van het besluit van de Regent van 30 april 1947 houdende vaststelling van het statuut van het tijdelijk personeel behoudt het personeelslid, in geval van afwezigheid wegens ziekte of gebrekkigheid, zijn recht op bezoldiging gedurende de eerste dertig dagen afwezigheid. Ook aan de tijdelijke werkmans wordt door artikel 15, vierde lid van het besluit van de Regent van 10 april 1948 houdende statuut van het tijdelijk werklidpersoneel een gewaarborgde bezoldiging gewaarborgd. Vermits er geen bijzondere bepaling is om het recht van het tijdelijke personeelslid of de tijdelijke werkmans op bezoldiging tijdens een gedeelte van het moederschapsverlof vast te leggen, blijft de betrokkene aan de algemene regel van het ziekteverlof onderworpen.

Voormelde bepalingen van de besluiten van de Regent werden niet opgeheven door de programmawet van 22 december 1989. Ze zijn dus verder op het tijdelijk personeel en op het tijdelijk werklidpersoneel toepasselijk in geval van afwezigheid wegens moederschap. De betrokkenen ontvangen dus de moederschapsuitkering enkel op het einde van de periode die aanleiding geeft tot de gewaarborgde bezoldiging.

Ik heb vernomen dat de Centrale Dienst der Vaste Uitgaven van het Ministerie van Financiën op 23 februari 1990 een brief had gericht aan de ordonnateurs van de departementen om er hen op te wijzen dat het systeem van uitbetaling van het gewaarborgd loon ten laste van de werkgever voor elke werknemster met moederschapsrust was vervangen door een systeem van moederschapsverzekering. Hoewel deze brief niet uitdrukkelijk het tijdelijk personeel beoogde, hebben de personeelsdiensten eruit besloten dat gewaarborgde bezoldiging in geval van moederschap niet aan dat personeel verschuldigd was. Het gaat om een verkeerde interpretatie, vermits artikel 16, vierde lid, van het besluit van de Regent van 30 april 1947 en artikel 15, vierde lid, van het besluit van de Regent van 10 april 1948 nog steeds van kracht zijn. Men dient dus zodanig de toestand te regelen van het tijdelijk personeel aan wie de gewaarborgde bezoldiging in geval van moederschap op grond van genoemde brief niet meer werd uitbetaald.

De onderrichtingen die door de Centrale Dienst der Vaste Uitgaven werden gegeven zijn daarentegen juist voor wat het contractueel personeel betreft dat onder de toepassing valt van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten waarvan de bepalingen betreffende het gewaarborgd loon in geval van moederschap werden opgeheven door de programmawet van 22 december 1989.

De Minister van Openbaar Ambt,
R. Langendries.

EXÉCUTIFS — EXECUTIEVEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

3 APRIL 1991. — Omzendbrief BA-G-91/8 betreffende het nieuw Investeringsfonds ingesteld ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies of de gemeenten worden gedaan

Aan de heren Provinciegouverneurs en aan de heer Vice-gouverneur van Brabant,
Ter kennisgeving aan :

De leden van de Bestendige Deputatie,
De Colleges van Burgemeester en Schepenen,

Mijnheer de Gouverneur,
Mijnheer de Vice-gouverneur.

Bij decreet van 20 maart 1991 heeft de Vlaamse Raad een nieuw Investeringsfonds ingesteld ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan.

Op 20 maart 1991 heeft de Vlaamse Executieve een uitvoeringsbesluit getroffen waarbij de modaliteiten worden vastgesteld voor de toepassing van het decreet inzake de investeringen op initiatief van gemeenten en provincies.

In deze omzendbrief worden voormeld decreet en besluit verder « het decreet » en « het besluit » genoemd.

Deze omzendbrief handelt enkel over de investeringen op initiatief van de gemeenten en provincies. De investeringen op initiatief van de Vlaamse Gemeenschapscommissie te Brussel worden in een afzonderlijke omzendbrief toegelicht.

Ik vestig er de aandacht op dat deze omzendbrief dus niet alleen bestemd is voor de gemeenten en voor de provinciale diensten die het toezicht op de gemeenten uitoefenen, maar ook voor de diensten die voor de provinciefinanciën instaan.

Het decreet en het besluit treden in werking met ingang van 1 januari 1991. Het nieuwe Investeringsfonds komt in de plaats van het oude Investeringsfonds, ingesteld bij decreet van 24 januari 1985 en zijn bijbehorende besluiten en omzendbrieven.

Ik vermeld in de eerste plaats de voornaamste verschillen met het oude Investeringsfonds.

1. Verschillen met het oude Investeringsfonds :

1.1. Het toepassingsgebied van het Investeringsfonds wordt gevoelig uitgebreid.

Terwijl het oude Investeringsfonds enkel van toepassing was voor een aantal gewestmateries, is het nieuwe Investeringsfonds ook voor de meeste gemeenschapsmateries van toepassing. Voor de opsomming van de investeringen die onder toepassing van het nieuwe Investeringsfonds vallen, verwijs ik naar artikel 6 van het decreet.

1.2. Het nieuwe Investeringsfonds is niet alleen meer van toepassing op de investeringen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest, maar ook op die van de Vlaamse provincies (het gedeelte van de provincie Brabant dat tot het Vlaamse Gewest behoort inbegrepen) en op de investeringen verricht op initiatief van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. De regeling voor het gebruik van het gedeelte van de dotatie dat voor de Brusselse gemeenten is voorbehouden maakt het voorwerp uit van een apart besluit van de Vlaamse Executieve en van een aparte omzendbrief.

1.3. In samenhang met de uitbreiding van de materies werd ook het totaal beschikbare bedrag aanzienlijk verhoogd.

De referentiedotatie voor het Investeringsfonds bedraagt 4 458 200 000 F. Dit bedrag zal echter pas vanaf 1994 volledig beschikbaar zijn. Van 1991 tot 1993 wordt de dotatie jaarlijks verminderd met een bedrag, bestemd voor de betaling van de subsidies waarvoor de overgangsbepalingen vervat in artikel 11 van het decreet van toepassing zijn.

Voor het begrotingsjaar 1991 werd het totaal van de te verdelen trekkingsrechten aldus vastgesteld op 3 601 600 000 F. Van dit bedrag wordt 20 000 000 F afgenomen voor investeringen inzake gemeenschapsmateries in de Brusselse gemeenten, verricht op initiatief van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Van het bedrag dat overblijft als dotatie 1991, verminderd met 1 miljard frank, gaat 5 % naar de provincies, terwijl de overige middelen voor de gemeenten zijn bestemd. De dotatie voor 1991 bedraagt aldus 3 452 520 000 F voor de gemeenten en 129 080 000 F voor de provincies.

1.4. Net als bij het nieuwe Gemeentefonds, werd de dotatie van het Investeringsfonds aan een vaste groeiivoet gekoppeld, die is gebaseerd op de evolutie van de kosten in het bouwbedrijf (zie artikel 2 van het decreet), zodat de investeringsmodelijkheden van de gemeenten en provincies elk jaar op hetzelfde niveau behouden blijven.

1.5. In het oude Investeringsfonds konden de gemeenten, voor de materies die onder toepassing van het Investeringsfonds vielen, kiezen tussen het gebruik van trekkingsrechten of van subsidies bij toepassing van het koninklijk besluit van 23 juli 1981. Met het nieuwe decreet wordt het Investeringsfonds de enige betoelagingsmogelijkheid voor alle materies waarvoor het Investeringsfonds van toepassing is.

Dat betekent dat in de gemeente- en provinciebegrotingen, inzake de investeringen die onder toepassing van het Investeringsfonds vallen, geen enkele andere subsidiëring meer mag worden ingeschreven.

1.6. Terwijl het oude Investeringsfonds enkel toelagen verstrekte voor « werken, leveringen en diensten » verleent het nieuwe Investeringsfonds toelagen voor alle « onroerende investeringen ».

Dit houdt in dat naast werken en aankoop van materialen, ook de aankoop van gronden en andere onroerende goederen kan gefinancierd worden, voor zover deze aankoop onder het toepassingsgebied valt van het Investeringsfonds.

1.7. Terwijl in het oude Investeringsfonds de trekkingsrechten van een bepaald jaar slechts tweemaal naar een volgend jaar konden worden overgedragen, kunnen ze voortaan zonder beperking worden overgedragen.

1.8. Van de mogelijkheid tot het bekomen van een uitzonderlijke betoelating, vervat in het decreet van 25 januari 1985, werd nauwelijks gebruik gemaakt, aangezien de voorwaarden om er gebruik van te kunnen maken erg streng waren. Daarom werden in het nieuwe Investeringsfonds de uitzonderlijke toelagen weggelaten.

2. Het aandeel van de gemeenten en provincies in het investeringsfonds.

Met het oog op het opmaken van hun begroting voor het volgende jaar deelt de Gemeenschapsminister, bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden aan de gemeenten en provincies elk jaar rond 1 augustus een voorlopige raming van hun trekkingsrechten voor het volgende jaar mee, alsook het aandeel van deze voorlopige trekkingsrechten dat met ingang van 1 januari van het volgende jaar mag gebruikt worden.

Zodra de begroting van het Vlaams Gewest is vastgesteld en de gegevens die nodig zijn voor de verdeling van het Investeringsfonds bekend zijn, wordt het definitieve bedrag van de trekkingsrechten meegedeeld. Als het definitieve bedrag hoger ligt dan de raming, kan het verschil eveneens gebruikt worden voor de geplande investeringen, op voorwaarde dat er een begrotingswijziging gebeurt en er toestemming tot gebruik voor de bijkomende trekkingsrechten is verleend.

De trekkingsrechten waarvoor in de loop van een bepaald begrotingsjaar geen toestemming tot gebruik werd verleend kunnen telkens naar het volgende jaar worden overgedragen.

3. De investeringen waarvoor trekkingsrechten kunnen worden gebruikt.

De investeringen waarvoor trekkingsrechten uit het Investeringsfonds kunnen worden gebruikt, worden in het decreet en het uitvoeringsbesluit omschreven als volgt :

3.1. De opdracht voor de investeringen dient uit te gaan van de gemeenten of de provincies. De gemeenten kunnen de uitvoering van de opdracht ook aan een intercommunale vereniging toevertrouwen.

3.2. De investeringen zijn ten gunste van het eigen patrimonium van de gemeenten of dat van hun bedrijven.

3.3. De materies die voor het gebruik van trekkingsrechten in aanmerking komen zijn opgesomd in artikel 6, § 2 van het decreet.

3.4. Net als bij het oude Investeringsfonds moeten de opdrachten, waarvoor de gemeenten en provincies trekkingsrechten wensen te gebruiken een investeringswaarde bezitten en van algemeen belang zijn. Onderhouds- en exploitatiewerken en werken ten behoeve van particulieren komen bijgevolg niet in aanmerking.

3.5. Binnen de bovenvermelde perken komen alle investeringen in aanmerking, ongeacht de gunningsprocedure die wordt toegepast, inbegrepen de promotieovereenkomst en de onroerende leasing met verplichte aankoop voor zover daarbij voldaan wordt aan de wetgeving inzake overheidsopdrachten.

3.6. Teneinde de kwaliteit van de infrastructuurwerken optimaal te waarborgen, enerzijds en derhalve de gemeenten en provincies de volstrekt noodzakelijke bescherming te bieden tegen het afleveren van ontoereikende infrastructuur anderzijds verdient het ten zeerste aanbeveling de algemene administratieve voorschriften vervat in het typebestek 200 verder toe te passen.

3.7. Wat betreft de subsidiëring van gebouwen, monumenten en aanverwante materies dienen de hierna genoemde bestekken, technische specificaties, normen en omzendbrieven onverminderd van toepassing te blijven :

- het typebestek nr. 100 van 1984 (permanente administratieve bijlage bij de bijzondere bestekken betreffende de overeenkomsten van bouwwerken — Algemene administratieve bepalingen);
  - het typebestek 101 van 1978 — Bijlage bij de bijzondere bestekken betreffende de mechanische en elektrische installatie en constructies. Algemene administratieve en contractuele bepalingen;
  - typebestek 104 — Aannemingen van bouwkundige werken- technische voorschriften omvattende delen 1 en 2 van 1963 en addenda 1, 2 en 3 van respectievelijk 1967, 1969 en 1973;
  - typebestek 105 van 1980 — Centrale verwarming, verlichting en klimaatregeling;
  - typebestek 400 van 1954 en al zijn aanvullende delenaaneming van mechanische en elektrische installaties en constructies;
  - bestek 800 van 1967 en toelichtingsnota's — voorlopige voorschriften voor het werk bij vriesweer;
  - het verwijzingsbestek 1976, 1978 en 1980 — centrale verwarming, verlichting en klimaatregeling;
  - het algemeen reglement betreffende de elektrische installaties. Koninklijk besluit van 10 maart 1981 (*Belgisch Staatsblad* d.d. 19 april 1981) aangevuld met de latere uitvoeringsbesluiten;
  - de eengemaakte technische specificaties (S.T.S.);
  - de N.B.N. — normen van het Belgisch Instituut voor Normalisatie.
- Zijn van toepassing : de gehomologeerde of geregisteerde Belgische normen;
- de omzendbrieven gericht aan het Provinciebestuur, uitgaande van de hogere overheid, welke betrekking hebben op de gesubsidieerde werken van de regionale en lokale besturen (gepubliceerd in het Bestuursmemoriaal). In de bestekken mag niet zonder meer verwezen worden naar omzendbrieven ; de door de omzendbrieven gegeven voorschriften die op de werken betrekking hebben zullen omstandig in de bestekken worden ingelast.

3.8. Voorts dienen de ontwerpen te worden toevertrouwd aan studie bureaus die daartoe beschikken over de ter zake gekwalificeerde deskundigen. Voor ontwerpen van infrastructuurwerken, omgevingswerken uitgezonderd, dienen de ontwerpers werkzaam te zijn als burgerlijk ingenieur bouwkunde, burgerlijk conducteur, industrieel of technisch ingenieur bouwkunde.

Wanneer deze ontwerpen kaderen in de landinrichting en het natuurbehoud kunnen zij nochtans ook opgesteld en ondertekend worden door een als ontwerper werkzaam landbouwkundig ingenieur, die in de geëigende branche gekwalificeerd is.

Wanneer in de ontwerpen belangrijke werken van specifieke aard zijn opgenomen, zoals belangrijke elektrische, werktuigkundige of elektromechanische uitrustingen, dient de ontwerper zich hiervoor te laten bijstaan door een als ontwerper werkzaam burgerlijk, industrieel of technisch ingenieur met de overeenstemmende specialisatie.

Alle ontwerpen van omgevingswerken worden opgesteld en ondertekend door een als ontwerper werkzaam gradueerde in de tuin- en landschapsarchitectuur of landbouwkundig ingenieur, die in de geëigende branche gekwalificeerd is.

4. Het bedrag aan trekkingsrechten dat een gemeente of provincie voor een onroerende investering mag gebruiken.

Het beschikbaar bedrag aan trekkingsrechten voor elke gemeente of provincie wordt elk jaar gevormd door het bedrag dat als aandeel voor het begrotingsjaar wordt meegeedeeld vermeerderd met het saldo van de trekkingsrechten van de voorgaande jaren.

Voor alle investeringen die onder toepassing van het Investeringsfonds vallen werd het betoelaagbare bedrag eenvormig vastgesteld op ten hoogste 80 % van de betoelaagbare uitgaven, met uitzondering van de investeringen in schoolgebouwen, die voor maximum 87,6 % kunnen betoelaagd worden. De provincies en gemeenten zijn er evenwel toe gehouden eerst een beroep te doen op de subsidiëringmogelijkheden voorzien in het decreet betreffende het onderwijs II, alvorens gebruik te kunnen maken van hun trekkingsrechten.

De gemeenten en provincies kunnen dus, in functie van hun investeringsbeleid, ook de betoelaging van een investering aan een lager percentage aanvragen.

Het bedrag dat als basis wordt genomen voor de toepassing van de voormelde percentages wordt bepaald in artikel 4 van het besluit :

- voor werken en aankoop van materialen in dat het gunningsbedrag, inclusief B.T.W.;
- voor de aankoop van een onroerend goed is het de koopprijs, inclusief de aktekosten, maar zonder de registratierechten;
- voor de onroerende leasing en de promotieopdrachten is het de totale kostprijs van de onroerende investering waarop de verbintenis betrekking heeft, inclusief de B.T.W. en de aktekosten.

Het betoelaagbare bedrag blijft steeds beperkt tot het bedrag waarvoor respectievelijk de gouverneur of de Vlaamse Executieve toestemming tot gebruik heeft verleend. Indien het bedrag van de eindafrekening lager is dan dit van de toestemming tot gebruik, wordt — via een besluit van de bevoegde instantie — het saldo opnieuw bij de trekkingsrechten van de gemeente of provincie gevoegd.

5. Aanvraag voor het gebruik van trekkingsrechten.

5.1. De aanvraag van trekkingsrechten door een gemeente.

Binnen de perken van het decreet en het besluit, en binnen de goedgekeurde investeringskredieten in de begroting, beslist het College van Burgemeester en Schepenen vrij over het gebruik van de trekkingsrechten. Voor de aanvraag tot gebruik van trekkingsrechten voor een onroerende investering wordt dus steeds een besluit van het College aan de provinciegouverneur gezonden.

Bij dit besluit worden gevoegd, naargelang het geval :

- het ontwerp van gunningsbesluit en het technisch dossier in het geval van werken en leveringen;
- het besluit van de gemeenteraad en het ontwerp van koopakte in het geval van de aankoop van een onroerend goed; het gemeenteraadsbesluit moet vermelden voor welke onroerende investering de aankoop van het onroerend goed moet dienen;
- het besluit van de gemeenteraad en het ontwerp van specifieke overeenkomst in het geval van een leasing- of een promotieovereenkomst van een gemeente of een gemeentebedrijf.

5.2. De aanvraag van trekkingsrechten door een provincie.

De aanvraag tot gebruik van trekkingsrechten van een provincie gebeurt met een besluit van de Bestendige Deputatie van de provincieraad en wordt aan de Vlaamse Executieve gezonden. De aanvraagdossiers worden gezonden aan de Administratie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Montoyerstraat 10, 1040 Brussel. Deze administratie legt, op basis van het technisch advies van het Bestuur Gesubsidieerde Infrastructuur, aan de Gemeenschapsminister voor Binnenlandse Aangelegenheden een ontwerp van besluit voor waarbij toestemming tot gebruik van trekkingsrechten wordt verleend.

De aanvraagdossiers van de provincies bevatten dezelfde stukken als die van de gemeenten, met dien verstande uiteraard dat de provincieraad in de plaats treedt van de gemeenteraad en de Bestendige Deputatie in de plaats van het College.

5.3. Het afronden van de aangevraagde trekkingsrechten.

Ik vestig er de aandacht op dat het niet langer nodig is het bedrag van de aangevraagde trekkingsrechten af te ronden op het lagere duizendtal.

6. Toestemming tot gebruik van trekkingsrechten — beroep.

Op basis van het aanvraagdossier verleent de provinciegouverneur een gemeente al dan niet toestemming tot gebruik van trekkingsrechten voor een bepaalde investering. Ten einde de procedure zo vlot mogelijk te laten verlopen verzoek ik de gouverneur een besluit te treffen binnen 50 dagen na de ontvangst van het collegebesluit waarbij trekkingsrechten worden aangevraagd.

Hij geeft kennis van zijn besluit aan de gemeente, de Administratie voor Binnenlandse Aangelegenheden, en de Administratie voor Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde werken van de Vlaamse Gemeenschap.

Het bij artikel 8 van het decreet bepaalde beroep tot vernietiging van het besluit van de Gouverneur waarbij de toestemming tot gebruik van trekkingsrechten aan een gemeente geheel of gedeeltelijk wordt geweigerd, wordt overeenkomstig de bepalingen van het decreet, door het College van Burgemeester en Schepenen ingediend bij de Administratie voor Binnenlandse Aangelegenheden. De Gemeenschapsminister van Binnenlandse aangelegenheden doet na onderzoek van het dossier zelf een uitspraak over de toestemming tot gebruik. Bij ontstentenis van een uitspraak binnen 50 dagen na de aangetekende verzending van het beroep, is de toestemming tot gebruik van trekkingsrechten voor de desbetreffende investering verworven.

Er is geen beroep mogelijk indien het gebruik van trekkingsrechten voor een bepaalde investering wordt geweigerd aan een provincie.

7. Procedure inzake betaling met trekkingsrechten.

Nadat het Gemeentekrediet van België op de hoogte is gebracht van de (voorlopige) bedragen van de trekkingsrechten die aan elke gemeente en provincie worden toegekend, worden deze bedragen voor hen gereserveerd.

Op zicht van de vorderingsstaten der werken, toegestuurd door de gemeente (provincie), verleent de Gouverneur (de Gemeenschapsminister voor Binnenlandse Aangelegenheden) de toestemming om de betalingen uit te voeren. Hij brengt ze ter kennis van de gemeente (provincie) binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van de vorderingsstaat.

Bij de ontvangst van de toestemming tot betaling stort het Gemeentekrediet het bedrag op de rekening « toelagen en leninggelden » van de gemeente (provincie).

8. Inschrijvingen in de gemeente- en provinciebegroting.

8.1. Inschrijving in het corpus van de begroting.

Uit de kredietinschrijvingen in de dienstjaarbegroting moet blijken dat de gemeente (provincie) een beroep doet op trekkingsrechten.

De trekkingsrechten zijn buitengewone ontvangsten van de begroting die worden gebruikt om specifieke uitgaven van de buitengewone dienst te financieren. Als toelagen van de overheid in kapitaal horen zij thuis in de economische groep van de buitengewone overdracht-ontvangsten. Het functionele deel van het artikelnummer is dat van de te financieren uitgave. De economische code behoort tot de verplichte codes van de kapitaaloverdrachten uit de overheidssector. Het volgnummer is een tweecijfercode hoger dan 50. De uitgaven gefinancierd met trekkingsrechten worden per investering ingeschreven met een afzonderlijke begrotingscode.

Ik merk op dat het in werking treden van het nieuwe Investeringsfonds een dringende omstandigheid vormt die het mogelijk maakt, overeenkomstig artikel 33 van het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit, de gemeentebegroting te wijzigen vóór 1 juli van het begrotingsjaar.

8.2. De verantwoordingstabel.

De verantwoording van de begrotingsinschrijving van trekkingsrechten wordt verstrekt in de bijlagen bij de begroting, met name in de tabel van het Investeringsfonds. Deze vormt een verplicht onderdeel van de begroting (zie model tabel als bijlage).

De tabel geeft een overzicht van het beschikbaar bedrag aan trekkingsrechten en van het gebruik ervan gedurende het begrotingsjaar en de jaren die aan het begrotingsjaar voorafgaan.

Als het volume van de toegekende trekkingsrechten tijdens het dienstjaar verhoogt of verlaagt (naar aanleiding van de definitieve verdeling van de trekkingsrechten) is het niet nodig een aangepaste tabel 18 aan de toezichthoudende overheid te zenden.

De tabel is opgedeeld in twee rubrieken : het bovenste deel (A) licht de beschikbare trekkingsrechten toe, het onderste deel (B) geeft de gebruikersverantwoording.

Deel A bestaat uit één kolom met vijf regels, namelijk :

1. saldo vorige jaren : de regel voor het saldo van de trekkingsrechten uit de voorgaande jaren dat nog beschikbaar is;
2. de regel voor de trekkingsrechten van het dienstjaar;
3. de regel voor het vermoedelijk beschikbaar trekkingsrecht op 1 januari van het begrotingsjaar, dit is dus de som van de bedragen vermeld op de eerste twee regels;
4. te gebruiken tijdens het dienstjaar : het totaal bedrag aan trekkingsrechten waarvoor toestemming tot gebruik in de loop van het dienstjaar verwacht wordt (uit te splitsen in deel B van de tabel);
5. saldo op 31 december : het saldo van de trekkingsrechten aan het eind van het dienstjaar, indien de begroting wordt uitgevoerd zoals gepland.

Deel B geeft de verantwoording (het detail) van het gebruik van de trekkingsrechten tijdens het begrotingsjaar. Het bestaat uit vier kolommen :

1. het volgnummer van de investering : de nummering begint elk jaar opnieuw met « 1 »;
2. de functie waaronder in het corpus van de begroting de uitgavenraming is vermeld waarvoor het trekkingsrecht wordt aangewend;
3. de benaming van de investering waarvoor trekkingsrechten zullen gebruikt worden;
4. het bedrag van de trekkingsrechten dat voor die investeringen zal gebruikt worden.

9. Boekhoudingsregels.

De trekkingsrechten worden als vastgesteld recht in het grootboek van ontvangsten ingeschreven bij ontvangst van het besluit van de gouverneur (de Vlaamse Executieve) waarmee toestemming tot gebruik van trekkingsrechten wordt verleend.

Ze worden als gerealiseerde ontvangsten in de boekhouding ingeschreven bij ontvangst van het rekeninguittreksel waaruit blijkt dat het Gemeentekrediet een gedeelte van het trekkingsrecht op rekening van de gemeente heeft gestort.

De betalingen worden als gedane uitgave geboekt telkens als de gemeenteontvanger de betaling op rekening van de schuldeiser heeft verricht.

10. Overgangsbepalingen.

De bepalingen die de overgang regelen tussen het oude Investeringsfonds, de oude subsidiëringsbesluiten en het nieuwe Investeringsfonds zijn opgenomen in artikel 11 van het decreet.

Dit betekent :

- alle subsidieaanvragen waarvoor uiterlijk 31 december 1990 geen subsidiebesluit werd genomen vervallen;
- alle subsidiebeloften voor investeringen die niet zijn gegund voor 1 oktober 1991, vervallen eveneens;
- vervallen niet, alle subsidieaanvragen met betrekking tot de algehele voltooiing van bouwwerken en hun omgeving, indien het ontwerp dossier van de ruwbouw werd goedgekeurd vóór 1 januari 1991.

Samengevat betekent dit dat voor alle investeringen die voortaan onder toepassing vallen van het Investeringsfonds en die uiterlijk op 30 september 1991 niet zijn gegund, het Investeringsfonds overblijft als enige vorm van betoelaging door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap.

Omgekeerd kan voor de investeringen die worden betoelaagd op basis van een vroegere subsidiëringsregeling geen gebruik gemaakt worden van trekkingsrechten uit het Investeringsfonds, ook niet om de betoelaging aan een lager percentage op te trekken tot 80 %. Ook de werken waarvoor trekkingsrechten uit het oude Investeringsfonds werden gebruikt blijven betoelaagd aan het percentage dat op het ogenblik van de toestemming van kracht was.

Ik verzoek u, mijnheer de Gouverneur, deze omzendbrief onverwijld ter kennis te brengen van alle gemeentebesturen van het Vlaamse Gewest, teneinde hun de mogelijkheid te geven er rekening mee te houden bij de voorbereiding en uitvoering van hun investeringen en de aanpassing van hun begroting.

De Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt,

L. VAN DEN BOSSCHE

TABEL VAN HET INVESTERINGSFONDS

A. Trekkingsrechten

Saldo vorige jaren	
Trekkingsrechten dienstjaar	+
Totaal beschikbaar op 1/1/19..	
Te gebruiken in het dienstjaar	-
Saldo op 31/12/19..	

B. Gebruiksverantwoording

Volgnr.	Functie	In het dienstjaar te gebruiken trekkingsrecht	Benaming investering

MINISTERIE VAN ONDERWIJS

Centrale examencommissie voor het afnemen van het examen over de algemene vorming voor de toelating tot de inrichtingen voor hoger kunstonderwijs met volledig leerplan, die onderwijs in de plastische kunsten organiseren van de eerste of de tweede graad (het hoger normaalonderwijs voor plastische kunsten uitgezonderd. — Nederlandstalige Commissie. — Zittijd 1991). — Oproep tot de kandidaten

I. Inleiding

1. In uitvoering van het koninklijk besluit van 23 april 1980 zal de nederlandstalige centrale examencommissie voor het afnemen van het examen over de algemene vorming voor de toelating tot de inrichtingen voor hoger kunstonderwijs met volledig leerplan, die onderwijs in de plastische kunsten organiseren van de eerste of de tweede graad, zefelen te Brussel in de loop van de maand september.

2. De kandidaten zullen door de voorzitter van de commissie worden opgeroepen. Zij dienen in het bezit te zijn van hun identiteitskaart.

II. Toelatingsvoorwaarden

Om tot het examen te worden toegelaten moeten de kandidaten de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt op 31 december 1991.

III. — Programma

§ 1. Voor al de kandidaten loopt het examen over :

1. moedertaal;
2. geschiedenis;
3. kunstgeschiedenis;

De kandidaten worden daarenboven ondervraagd over de volgende keuzevakken :

A. Groep A, die omvat :

1. wiskunde;
2. fysica;
3. biologie;
4. chemie;
5. aardrijkskunde;
6. economie (algemene);
7. sociale vorming.

B. Groep B, die omvat :

1. Frans;
2. Engels;
3. Duits;
4. esthetische vorming;
5. geschiedenis van de film;
6. geschiedenis van de muziek;
7. geschiedenis van de literatuur;
8. geschiedenis van het theater.

De kandidaten moeten twee keuzevakken uit de groep A en twee uit de groep B kiezen.

§ 2. Voor de drie verplichte vakken en voor de keuzevakken 5, 6, 7 en 8 van de groep B ontvangt elke regelmatig ingeschreven kandidaat in de loop van de maand juli een meer gedetailleerd programma van het examen.

Heeft hij dit niet ontvangen dan dient hij het persoonlijk op te vragen bij de Dienst voor Kunstonderwijs (adres hieronder).

Voor de keuzevakken van de groep A en voor de keuzevakken 1, 2, 3 en 4 van de groep B legt iedere kandidaat examen af over het programma van het 5e en 6e leerjaar van een door de Gemeenschap ingerichte, gesubsidieerde of erkende studierichting (type I) of afdeling (type II) van een door hem gekozen inrichting voor secundair onderwijs, het beroepsonderwijs uitgezonderd. De kandidaten worden verzocht zich met deze inrichting in verbinding te stellen voor het bekomen van het door de directie van deze inrichting voor echt verklaard leerplan dat bij de inschrijving dient te worden gevoegd.